

Hotze de Jager is geboren 6 juli 1916 in Voorschoten. Hij trouwde met Jannetje Stikkelorum (1915-2001).

Hij begon bij de landmacht maar kwam in 1935 bij de mariniers en voer op de Hr. Ms Flores. De reis ging naar Indonesië. In 1940 kwam hij terug met verlof maar raakte tijdens een bombardement op Den Helder gewond aan longen, borst en schouders. Iets waar hij tot op heden

last van heeft. Ondanks die verwondingen werd hij opgejaagd. "Ik was beroeps... daarom konden de Duitsers mij niet met rust laten." Het gevolg: een leven vol onderduiken, opsluitingen en ontsnappingen.

Zo werd hij als krijgsgevangen opgesloten in Castricum maar wist te ontsnappen. In 1944 werd hij in Amersfoort vastgezet en kon weer weggelopen. De derde keer werd hij in Leiden opgesloten maar wist ook nu weer te ontsnappen en ging het verzet in.

Na zijn trouwen ging hij wonen in Harderwijk. Na de oorlog merkte De Jager dat er geen redelijke opvang was voor militairen met lichamelijk of psychisch letsel. Hij stond aan de basis van de Bond van Nederlandse Militaire Oorlogs- en Dienstsachtoffers die in 1945 werd opgericht. Jarenlang heeft De Jager zich ingezet voor de Bond en in 1961 ontving hij daarvoor het Bondskruis in Zilver en werd in 1997 benoemd tot lid van verdienste en lid van het seniorenconvent van de BNMO.

Na het overlijden van zijn vrouw ging hij wonen in het Militair tehuis in Doorn. Hij werd onderscheiden als Lid in de Orde van Oranje-Nassau en ontving het Verzetsherdenkingskruis, het Mobilisatie-Oorlogskruis en het Draaginsigne gewonden. Hotze was lid van Vrienden van Scouting (VVS), Kring Utrecht en actief binnen Regio Drie Rivieren Utrecht van Scouting.

Hij overleed in Doorn op 17 november 2017 en werd begraven in Harderwijk. Bij zijn begrafenis stond een Erewacht naast het graf.

Meer informatie

[Harderwijk - Begraafplaats Oostergaarde - Hotze-de-Jager-191 \(online-begraafplaatsen.nl\)](https://www.voorschotenonline.nl/begraafplaats-oostergaarde-hotze-de-jager-191)

[Nieuws \(voorschotenonline.nu\)](https://www.voorschotenonline.nl/nieuws)

[HZ-2018-1.pdf \(contactoudmariniers.com\)](https://www.contactoudmariniers.com/HZ-2018-1.pdf)

[hulsbeek-konig-pg-134-149.pdf \(wordpress.com\)](https://www.wordpress.com/hulsbeek-konig-pg-134-149.pdf)

Hotze de Jager (101) met COM-eer bijgezet

Tekst: Cees Mudde

Hotze overleed op 17 november op de zeer hoge leeftijd van 101 jaar. Hij was de oudste oud-marinier van het COM. In 1935 kwam Hotze in dienst bij het Korps op het Oostplein te Rotterdam. Na de opleiding ging hij in 1936 naar Nederlands Oost-Indië. Op dat moment kon hij niet vermoeden dat hij met enkele andere mariniers in april 1940 één van de laatste mariniers zou zijn die met het motorschip de Indrapoera naar Nederland zou terug keren.

De boot stopte in Genua en per trein kwam Hotze in Den Helder. Op 10 mei 1940 mocht hij naar Oegstgeest voor tropenverlof. De uitbraak van de oorlog gaf ook zijn leven een drastische wending. Bij de strijd tegen de Duitsers liep Hotze ernstig lichamelijk letsel op. Als krijgsgevangene van de Duitse weermacht werd hij in het militair hospitaal Utrecht opgenomen.

Na zijn herstelperiode en de weigering om in 1943 opnieuw in krijgsgevangenschap te gaan, kwam een periode van onderduiken en deelname aan het verzet onder andere bij de Binnenlandse Strijdkrachten. Dit duurde tot mei 1945. Helaas was na de bevrijding van Nederland de lichamelijke toestand van Hotze dermate dat van voortzetting van zijn dienst bij het Korps Mariniers geen sprake meer kon zijn. Via een functie bij het Militair Gezag kon hij zijn verbintenis bij het ministerie van defensie voortzetten. In 1945 ging Hotze over naar de Koninklijke Landmacht en bekleedde daar een technische functie.

In 1961 werd hij overgeplaatst naar het 'Opleidingscentrum Infanterie' te Harderwijk, alwaar hij tot eind mei 1979 werkzaam bleef en op 62-jarige leeftijd met pensioen ging na

een dienstverband van ruim 49 jaar. In die periode was Hotze een gewaardeerd lid van het COM-bestuur van de afdeling Gelderland en secretaris van dit bestuur tot eind 1988. In verband met zijn organisatorische kwaliteiten werd Hotze in 1987 door het Landelijk Bestuur van het COM verzocht de samenstelling van een detachement oud-mariniers op zich te nemen in verband met deelname aan het defilé voor de 'Herdenking Capitulatie Duitsland en Japan 1945' te Wageningen. Hij aarzelde hij geen moment en gaf in de loop der jaren met een steeds groter wordend detachement oud-mariniers kleur en inhoud aan deze herdenking. Het detachement heeft inmiddels een vaste plaats in het defilé.

Helaas moest Hotze in mei 1998 besluiten deze voor hem zo belangrijke werkzaamheden, in verband met zijn verwondingen opgelopen tijdens de oorlog van 1940 tot 1945, over te dragen aan een jonger lid van het COM. Daarnaast was Hotze van 1988 tot 1998 lid van de Raad van Afgevaardigden van het COM. Voor zijn inzet in het algemeen werd hij in 1988 benoemd tot 'Lid van Verdienste'.

Op 27 november is op waardige wijze afscheid van Hotze de Jager genomen. Daarbij waren vertegenwoordigers van o.a. COM afd. Gelderland, Utrecht, DMRC, Keep Them Landing en het Saamhorigheidsdiner present. De afscheidsdienst was in de Maartenskerk in Doorn. Gesproken werd er door kleindochter Kim de Jager, Cees Mudde en landelijk voorzitter Sjaak Severs. De Erewacht bestond uit negen leden van afd. Utrecht. Aansluitend vond de bijzetting plaats op de Gemeentelijke begraafplaats Oostergaarde te Harderwijk. Bij Hotze was het zeker tot het einde toe: 'Eens marinier altijd marinier'.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.